Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26557
Copyright: Admont, Benediktinerstift

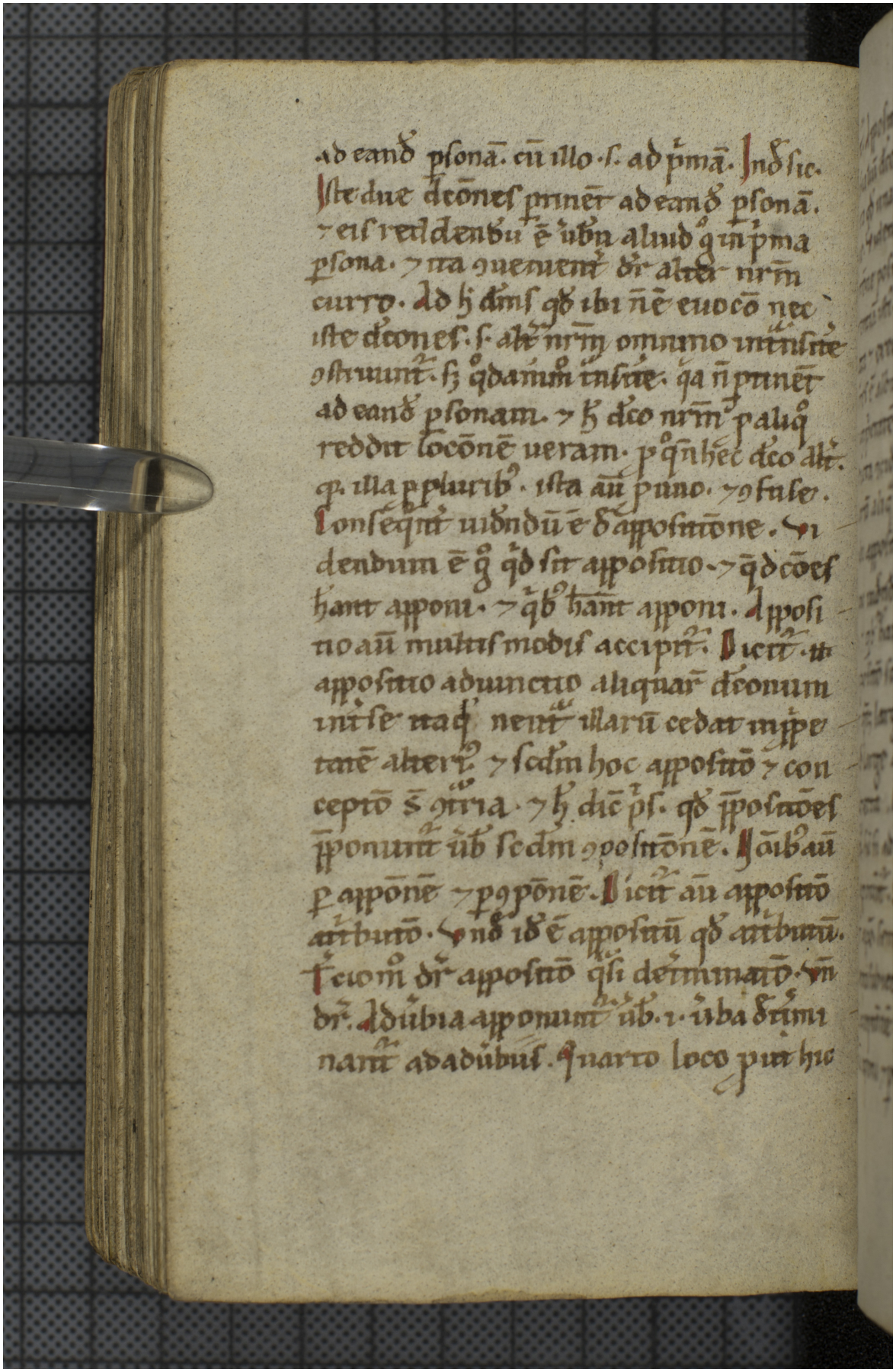

ad eandem psonam. cum illo. s. ad primam. Unde sic.
Iste duae decones pertinent ad eandem psonam.
et eis respondendum est ubi aliud quam prima
psona. et ita quemadmodum dicit alter nrm
curto. ad hoc dicimus quod ibi non est euocatio nec
iste decones. s. alter nrm omnino intentionem
gerunt. sed quodammodo intentionem. quia non pertinet
ad eandem psonam. et hoc decon nrm paulum
reddit locum ueram. propter quod hec deco alter.
quam illa pluribus. ista autem puno. et gerere.
Consequenter uidendum est de appositione. Si
dendum est quid sit apposito. et quod coes
hant apponi. et quibus hant apponi. Appositio autem multis modis accipitur. Uicitur ut
apposito adunctio aliquarum deconum
inter se ita quod neutra illarum cedat impe
tanti alteri. et secundum hoc apposito et con
cepto s. gtria. et hoc dicit ps. quod ippositones
ponuntur ub secundum ppositionem. Iaubau
p apponere et pppponere. Uicitur autem apposito
attributio. Sed non id est appositum quod attributum.
Secundum dicit apposito qsi determinatio. Sed
dicit. Addubia apponuntur ub. i. uba determi
nantur ad dubius. Quarto loco put hic